

“ยังมีคนพิการบางกลุ่มยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ได้เพราะเขาไม่มีเลขบัตรประชาชน ยังมีปัญหาต้องไปแก้ที่ระเบียบ แม้ไม่มีบัตรประชาชนก็ควรได้รับการรักษาเพราะก็เห็นอยู่ที่เขาป่วย”

(จตุรงค์ บุญรัตนสุนทร ,สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2554

“พ.ร.บ.ออกมาใหม่ เปลี่ยนจากฟื้นฟูมาเป็นส่งเสริมทำให้มองรอบด้านมากขึ้น ไม่ใช่ดูแลคนพิการอย่างเดียวในการส่งเสริม สังคมต่าง ๆ ต้องปรับตัวเปลี่ยนด้วยเป็นวิถีของการพัฒนาที่ดีขึ้น”

(อุดมโชค ชูรัตน์ ,สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2554

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.5 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับ การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พ.ร.บ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ครูใน สถานศึกษา	การบริการฟื้นฟู สมรรถภาพโดย กระบวนการทาง การแพทย์และ ค่าใช้จ่ายในการ รักษาพยาบาล ค่า อุปกรณ์ เครื่องช่วย ความพิการ และสื่อ ส่งเสริมพัฒนาการ	- รัฐควรประชาสัมพันธ์เรื่องการจดทะเบียนคนพิการและการได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ	//	2
		- ควรมีการฟื้นฟูด้านจิตใจประกอบกับการฟื้นฟูทางการแพทย์	/	1
		- คนพิการไม่สะดวกเรื่องการเดินทางไปใช้สิทธิประโยชน์	/	1
		- คนพิการไม่มีบัตรประชาชนเลยเข้าไม่ถึงสิทธิ	/	1

จากตารางที่ 2.5 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับ การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ ได้แก่ รัฐควรประชาสัมพันธ์เรื่องการจดทะเบียนคนพิการและการได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ควรมีการฟื้นฟูด้านจิตใจประกอบกับการฟื้นฟูทางการแพทย์

คนพิการไม่สะดวกเรื่องการเดินทางไปใช้สิทธิประโยชน์ คนพิการไม่มีบัตรประชาชนเลยเข้าไม่ถึงสิทธิ
ตามลำดับ

กลุ่มที่ 6 ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวคนพิการ

"ไปหาหมอพอรู้ว่า มีบัตรคนพิการนี้ก็จะให้ไปก่อนจะมีช่องของผู้พิการ ลูกสาวมีบัตร
ประกันสังคม จะใช้บัตรประกันสังคมก็ได้เพราะได้ทำงานแล้ว"

(ศศิกานต์ ไชยโกมล ,สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2554)

"ปัญหาคือผู้ที่รับบริการไม่ทราบนโยบาย หน่วยงานบางที่ก็ไม่ทราบทำให้คนพิการเสียสิทธิ์"

(ดาสิริ ดิสทะประกาย,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

"จะมุ่งไปหาหมอที่เก่งที่สุดก่อน ถ้าจะถามข้อมูลว่ารัฐมีสวัสดิการอะไรตอนนั้นไม่ทราบ"

(ปรารธนา จิรายะพงศ์ ,สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2554)

"ค่าใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาล ไม่เคยพาไปรักษาเลยไม่เคยไป"

(ดวงใจ เลิศทหาร ,สัมภาษณ์, 14 กุมภาพันธ์ 2554)

"ใช้บัตร 30 บาทจ่ายไปหมดเลยคิดว่าเป็นอะไรที่ดีมาก เครื่องช่วยความพิการ สื่อการส่งเสริม
พัฒนาการของรัฐบาลเราไม่ค่อยได้ใช้ แต่อยากได้รถเข็นไฟฟ้าที่พอแบตหมดก็ยังสามารถพับ
เก็บเอาได้"

(จรรยา หวังวิศาล ,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.6 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกใน
ครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับ การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และ
ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอยความถี่	รวม
ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ	การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ	- มีความสะดวกเวลาไปพบแพทย์	/	1
		- คนพิการและผู้ปกครองไม่ทราบสิทธิประโยชน์	//	2
		- หน่วยงานบางแห่งไม่ทราบสิทธิประโยชน์	/	1
		- รัฐควรสนับสนุนอุปกรณ์ อาทิ รถเข็นไฟฟ้า	/	1

จากตารางที่ 2.6 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวคนพิการ เกี่ยวกับ การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ ได้แก่ คนพิการและผู้ปกครองไม่ทราบสิทธิประโยชน์ มีความสะดวกเวลาไปพบแพทย์ หน่วยงานบางแห่งไม่ทราบสิทธิประโยชน์ รัฐควรสนับสนุนอุปกรณ์ อาทิ รถเข็นไฟฟ้า ตามลำดับ

2.2 การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติ
ความเหมาะสม ในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการ

“รัฐบาลพยายามใช้นโยบาย 1 ตำบล 1 โรงเรียนดีให้รับคนพิการเข้าไปด้วย หลายโรงเรียนปฏิเสธไม่รับ ผู้ปกครองพยายามที่จะไปให้ผู้รับผิดชอบเช่นเขตพื้นที่ศึกษารับผิดชอบให้หาให้ และไปจากที่เดิมมาก แต่พยายามให้ร้องแต่ก็ไม่มีใครร้องเข้ามา”

(วิริยะ นามศิริพงษ์พันธ์ ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2556)

“ยังไม่กระจายเท่าที่ควร มีข้อจำกัดเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก คนพิการทางกายต้องมีทางราบ
 ทางลาดทางค้ำค้ำอักษรเบลล์ หูหนวกมีล่ามพ้อใหม่ ต้องมีครูเฉพาะด้าน”

(วิสา เบ็ญจะมโน , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2554)

“คนพิการควรได้เรียนรู้เหมาะสมตามประเภทของความพิการ”

(ขนิษฐา เทวินทรภักดี , สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2554)

“จัดระบบทำแผนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับคนพิการ มีการให้บริการจัดการเดินทางไป
 สถานศึกษาและกลับบ้านของคนพิการและครอบครัวโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย”

(พวงแก้ว กิจธรรม , สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2554)

“น่าจะมีนวัตกรรมด้านการศึกษาไม่ใช่การศึกษาในระบบอย่างเดียว ถ้าเราแยกเด็กเรียน
 ไปเรียนเฉพาะจะทำให้เด็กขาดการสร้างความสัมพันธ์หรือความเชื่อมต่อกับระบบสนับสนุน”

(วัชรา ริ้วไพบูลย์ , สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.7 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับ การศึกษา
 คนพิการโดยที่ด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ในสถานศึกษา
 และหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่
 รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
นักวิชาการ	การศึกษาตาม	- โรงเรียนปฏิเศรษไม่รับเด็กพิการ	/	1
	กฎหมายว่าด้วย	- โรงเรียนสำหรับคนพิการอยู่ไกลบ้าน	/	1
	การศึกษาแห่งชาติ	- มีข้อจำกัดเรื่องสภาพแวดล้อม	/	1
	หรือแผนการศึกษา	- มีข้อจำกัดเรื่องหนังสืออักษรเบลล์	/	1
	แห่งชาติตามความ	- มีข้อจำกัดเรื่องล่ามภาษามือ	/	1
	เหมาะสม ใน	- มีข้อจำกัดเรื่องครูเฉพาะด้าน	/	1
	สถานศึกษาเฉพาะ	- ควรได้เรียนตามประเภทความพิการ	/	1
	หรือในสถานศึกษา	- ควรทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	/	1
	ทั่วไป หรือ	- รัฐควรให้บริการฟรีเรื่องการเดินทางไป	/	1
	การศึกษาทางเลือก	กลับระหว่างบ้านและสถานศึกษา		
หรือการศึกษานอก	- ควรมีนวัตกรรมการศึกษานอกระบบ	/	1	
ระบบ โดยให้	- ไม่ควรให้คนพิการเรียนโรงเรียนเฉพาะ	/	1	
หน่วยงานที่				
รับผิดชอบเกี่ยวกับ				
สิ่งอำนวยความสะดวก				
สะดวก สื่อ บริการ				
และความ				
ช่วยเหลืออื่นใด				
ทางการศึกษา				

จากตารางที่ 2.7 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักวิชาการ เกี่ยวกับการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ได้แก่ โรงเรียนปฏิเศรษไม่รับเด็กพิการ โรงเรียนสำหรับคนพิการอยู่ไกลบ้าน มีข้อจำกัดเรื่องสภาพแวดล้อม มีข้อจำกัดเรื่องหนังสืออักษรเบลล์ มีข้อจำกัดเรื่องล่ามภาษามือ มีข้อจำกัดเรื่องครูเฉพาะด้าน คนพิการควรได้เรียนตามประเภทความพิการ ควรทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล รัฐควรให้บริการฟรีเรื่องการเดินทางไปกลับระหว่างบ้านและสถานศึกษา ควรมีนวัตกรรมการศึกษานอกระบบ ไม่ควรให้คนพิการเรียนโรงเรียนเฉพาะ

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ของรัฐ

“มีความไม่พร้อมของบุคลากรทางการศึกษาอาจเป็นโรงเรียน ครู สถานที่ อย่ารับปฏิเสททันที
ได้เขาได้พิสูจน์ด้วยตัวเอง บางคนมีความสามารถมีทักษะในการฟังก็เรียนร่วมได้อยู่ การมีคนไปสอนที่
บ้านจะทำเลยเป็นการสอนแบบเคลื่อนที่”

(กิ่งแก้ว อินหว่าง ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

“การศึกษานอกระบบเป็นประโยชน์กับเด็กพิการที่อยู่ตามชุมชน ต้องมีการสนับสนุนเรื่อง
เครื่องมือให้เด็กพิการ เช่น ทางหูมีล่ามให้มีสื่อให้ ทางสายตาก็ต้องมี ทำให้คนพิการเข้าถึงได้มากขึ้น”

(มยุรี ผิวสุวรรณ ,สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“การศึกษาทางเลือกยังไม่ค่อยได้รับการยอมรับแต่เป็นสิ่งที่คนพิการต้องการ”

(วิจิตา ราชตะนันท์กุล ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

“หลักการดีหมดแต่ในการปฏิบัติความพร้อมของครู เพื่อน การยอมรับคนพิการ การปรับ
สภาพแวดล้อมยังไม่ทั่วถึง นโยบายดีแต่ตามต่างจังหวัดชนบทห่างไกลเขาไม่รู้”

(จินตนา จันทร์บำรุง ,สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“กฎหมายฉบับนี้ให้จุดประกายให้มีการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการได้เปิดกว้างมากขึ้น”

(วิสิทธิ์ สนามขวด ,สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“มหาวิทยาลัยไม่มีการจัดบริการรองรับ ต้องจัดฝ่ายกิจการนักศึกษาและลงทะเบียนให้อยู่
ด้วยกันจะได้เสร็จในจุดเดียว ไม่มีการจัดหลักสูตร ไม่รับนักศึกษาพิการหรือรับแต่มีเงื่อนไข เกิดการ
เลือกปฏิบัติ คนพิการก็ยังไม่ทราบเรื่องระบบรองรับส่วนกลางคนพิการเข้าถึงน้อยไม่กี่คน”

(สุพล บริสุทธิ ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.8 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับ
การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ใน
สถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้
หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทาง
การศึกษา

กลุ่ม ตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	การศึกษาตาม	- ความไม่พร้อมของบุคลากรทางการศึกษา	//	2
	กฎหมายว่าด้วย	- ความไม่พร้อมเรื่องอุปกรณ์	//	2
	การศึกษาแห่งชาติ หรือแผนการศึกษา	- ความไม่พร้อมเรื่องสถานที่	///	3
	แห่งชาติตามความ เหมาะสม ใน	- ความไม่พร้อมเรื่องการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน	/	1
	สถานศึกษาเฉพาะ	- ควรให้โอกาสเด็กพิการได้เรียนร่วม	/	1
	หรือในสถานศึกษา	- ควรจัดครูไปสอนที่บ้าน	/	1
	ทั่วไป หรือ	- ควรส่งเสริมการศึกษานอกระบบ/ การศึกษาทางเลือก	//	2
	การศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอก	- ต่างจังหวัดไม่ทราบนโยบาย	//	2
	ระบบ โดยให้	- เกิดการเลือกปฏิบัติกับนักศึกษาพิการ	/	1
	หน่วยงานที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับ สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก สื่อ บริการ และความ ช่วยเหลืออื่นใด ทางการศึกษา			

จากตารางที่ 2.8 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับ การศึกษาตาม
กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ในสถานศึกษา
เฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่
รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ได้
ความไม่พร้อมเรื่องสถานที่ ความไม่พร้อมของบุคลากรทางการศึกษา ความไม่พร้อมเรื่องอุปกรณ์
ต่างจังหวัดไม่ทราบนโยบาย ความไม่พร้อมเรื่องการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ควรให้โอกาสเด็กพิการได้
เรียนร่วม ควรจัดครูไปสอนที่บ้าน ควรส่งเสริมการศึกษานอกระบบ/การศึกษาทางเลือก เกิดการเลือก
ปฏิบัติกับนักศึกษาพิการ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน

“สิ่งที่รัฐทำได้แล้วคือเรียนฟรีถึงปริญญาตรีเป็นการกระทำที่ก้าวกระโดดพอสมควร ข้อจำกัดคือการจัดสรรงบประมาณที่ไม่เป็นไปตามทบทบัญญัติ”

(มณฑะเฑียร บุญตัน ,สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2554)

“อยากให้มีการพัฒนาหลักสูตรให้ภาษามือมีมาตรฐานเหมือนกัน ที่ผ่านมากในศูนย์ กศน. มีเด็กปัญญาอ่อน พิการทางการมองเห็นเรียนร่วมกัน เป็นสิ่งที่ยากมากในการประเมิน หลักสูตรไม่ได้ออกแบบโดยเฉพาะ ความพิการแต่ละประเภทมีความต้องการไม่เหมือนกัน ต้องมีระดับว่าผ่านระดับไหนอย่างไร”

(ยงยุทธ บริสุทธิ์ ,สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2554)

“การจัดสภาพแวดล้อมยังไม่เอื้ออำนวยในอาคารสถานศึกษาสำหรับการเรียนร่วม ส่วนการศึกษาทางเลือกหรือการศึกษานอกระบบมันเพิ่งนับหนึ่ง อีกอันหนึ่งที่กำลังขยับคือทำบ้านให้เป็นโรงเรียน กระทรวงศึกษาฯยังให้ความรู้้อยเฉพาะกลุ่มผู้ปกครองที่สนใจจริงๆถึงจะเข้าถึง”

(ศุภชีพ ดิษเทศ ,สัมภาษณ์, 18 กุมภาพันธ์ 2554)

“ส่วนใหญ่การศึกษาฯยังไม่ถึง คุณภาพขึ้นอยู่กับปริมาณกับประสิทธิภาพที่เหมาะสม”

(ต่อพงษ์ เสลานนท์ ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2554)

“การศึกษาทางเลือกตอนนี้มีหลายประเด็นเรื่องศูนย์เรียนรู้สำหรับเด็ก กลุ่มผู้ปกครอง กศน. การมีเครือข่ายเป็นครูที่บ้าน ต้องสร้างทางเลือกให้คนพิการที่หลากหลายแต่ละทางเลือกต้องมีคุณภาพทั้งเรื่องจัดการและประเมินผล และต้องมีความเท่าเทียม”

(สมชาย รุ่งศิลป์ ,สัมภาษณ์, 17 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 29 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน เกี่ยวกับ การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่น ในการการศึกษา

กลุ่ม ตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ องค์กร พัฒนา เอกชน	การศึกษาตาม	- มีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณการเรียนฟรีถึง	/	1
	กฎหมายว่าด้วย	ปริญญาตรี		
	การศึกษาแห่งชาติ	- ภาษามือควรมีมาตรฐานเดียวกัน	/	1
	หรือแผนการศึกษา	- ควรประเมินผลการเรียนตามประเภทความ	/	1
	แห่งชาติตามความ	พิการ		
เหมาะสม ใน	- มีข้อจำกัดเรื่องสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	/	1	
สถานศึกษาเฉพาะ	- ขาดการประชาสัมพันธ์เรื่องการศึกษา นอก	/	1	
หรือในสถานศึกษา	ระบบและ Home School			
ทั่วไป หรือ	- ควรสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลใน	//	2	
การศึกษาทางเลือก	การจัดการและการประเมินผลการศึกษา			
หรือการศึกษานอก	ทางเลือกต่างๆ			
ระบบ โดยให้				
หน่วยงานที่				
รับผิดชอบเกี่ยวกับ				
สิ่งอำนวยความสะดวก				
สะดวก สื่อ บริการ				
และความ				
ช่วยเหลืออื่นใด				
ทางการศึกษา				

จากตารางที่ 2.9 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน เกี่ยวกับการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ได้แก่ ควรสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการและการประเมินผลการศึกษาทางเลือกต่างๆ มีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณการเรียนฟรีถึงปริญญาตรี ภาษามือควรมีมาตรฐานเดียวกัน ควรประเมินผลการเรียนตามประเภทความพิการ มีข้อจำกัดเรื่องสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ขาดการประชาสัมพันธ์เรื่องการศึกษานอกระบบและ Home School ตามลำดับ

กลุ่มที่ 4 ผู้นำชุมชน

“รัฐยังเข้าไม่ถึงความต้องการคนพิการ จึงเป็นช่องว่างให้มูลนิธิองค์กรที่หาผลประโยชน์จาก
สถานเด็ก ใบเกิดก็ไม่มี ทั้งเด็กในพื้นที่และเด็กต่างตัวก็โดนหลอกไปใช้แรงงาน”

(ปานชัย แก้วอัมพงค์ ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2554)

“คนพิการน้อยคนจะได้เรียนหนังสือ เขตคลองเตยต้องมีเงินจริงๆ ถึงส่งเรียน ในชุมชนคนพิการ
ไม่ได้เรียนเลย ยิ่งพิการแบบซ้ำซ้อนเข้าไม่ถึงสิทธิ์เลยโรงเรียนข้างบ้านก็ไม่รับ”

(ประนอม เกตรา ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2554)

“ในชุมชนมีเด็กผู้หญิงหูหนวก ที่รู้ว่ามีเงินช่วยเด็กเรียนแต่มีโควตา 10 คน เต็มก็ยังไม่รับต่อไม่ได้
จนกว่าเด็กคนนั้นจะออก”

(ชูศรี อิมวัน ,สัมภาษณ์, 9 กุมภาพันธ์ 2554)

“เด็กที่ไม่ได้ไปเรียนเพราะทางบ้านไม่มีเงินส่งให้เรียน”

(ฟองใจ ยอดจันทร์ ,สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2554)

“ลูกสาวเรียนจบ ม.6 แล้วไปต่อมหาลัยสวนดุสิตไปต่อกับกลุ่มพิการด้วยกัน”

(คำปอง เวียงสงค์ ,สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.10 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับ การศึกษา
ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ในสถานศึกษา
เฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่
รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอยความถี่	รวม
ผู้นำชุมชน	การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือกหรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา	- เด็กพิการถูกหลอกใช้แรงงาน	/	1
		- ผู้ปกครองไม่มีเงินส่งให้เรียนหนังสือ	//	2
		- โรงเรียนปฏิเสธไม่รับเด็กพิการ	/	1
		- ระบบโควตาเด็กพิการในโรงเรียนน้อยไป	/	1
		- เด็กพิการมีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติ	/	1

จากตารางที่ 2.10 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครองไม่มีเงินส่งให้เรียนหนังสือ เด็กพิการถูกหลอกใช้แรงงาน โรงเรียนปฏิเสธไม่รับเด็กพิการ ระบบโควตาเด็กพิการในโรงเรียนน้อยไป เด็กพิการมีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 5 ครูในสถานศึกษา

“พิการส่วนใหญ่นั้นเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดในการจัดการศึกษาเป็นกลุ่มที่ขาดข้อมูลข่าวสารมากที่สุด การทำกิจกรรมร่วมเด็กจะได้ทักษะทางสังคม เด็กกลุ่มนี้จะเป็นผู้ใหญ่ที่เปิดกว้าง เป็นการสร้าง ทั้งสองส่วน เป็นการทำให้คนส่วนใหญ่ยอมรับคนพิการให้มองคนพิการเป็นเรื่องปกติ”

(อรุณี ลิ้มมณี ,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

“การเรียนร่วมได้เรื่องความสัมพันธ์ทางสังคม แต่จะไปเสียเรื่องเราจะไม่มีครูที่มีความเข้าใจเด็ก พิการได้ดีพอ ต้องมีการจัดอบรมให้ครูที่สามารถจะสอนได้ทั้งเด็กพิการและเด็กปกติ ต้องมีการเตรียมสื่อการสอนด้วย”

(วิชัย รูปชาติ ,สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2554)

“ช่วงที่ติดตามแผนก็พบว่าเด็กยังเข้าไม่ถึงการศึกษา ก็ยังมีอีกเยอะโดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในแถบที่ห่างไกล ปัญหาคือปัจจัยสภาพแวดล้อม เรื่องของความเข้าใจของพ่อแม่ที่คิดว่าเมื่อเด็กไปโรงเรียนจะต้องลำบากก็จะเก็บเด็กไว้ที่บ้าน อีกปัจจัยที่พบก็คือความพร้อมของโรงเรียนในการขับเคลื่อนผลักดันความพร้อมของครู อุปกรณ์ สื่อต่างๆ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ”

(ทิพาภรณ์ โพธิ์ถวิล ,สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2554)

“พิการทางการได้ยินจะมีปัญหามากในการเข้าถึงการศึกษา ปัญหาเรื่องของทัศนคติของสังคมที่มองคนพิการไม่ค่อยดี ไม่อยากให้ลูกออกไปเผชิญความยากลำบาก หรืออายุไม่อยากจะให้ใครรู้ว่าลูกตัวเองพิการเลย เก็บลูกไว้ที่บ้าน แนวทางแก้ไขก็ต้องเชิงรุก รู้ว่ามีคนพิการที่ยังไม่ได้รับการศึกษาก็เข้าไปให้โอกาสเขาพิการเขา”

(จตุรงค์ บุญรัตนสุนทร ,สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2554)

“นโยบายของรัฐบาลให้คนพิการได้เรียนฟรีถึงมหาวิทยาลัย บางมหาวิทยาลัยเขาก็ยังบอกว่าเขาไม่รู้ แต่บางมหาวิทยาลัยก็เข้ามาแสดงความจำนงรับศึกษาเข้าเรียนต่อ”

(อุดมโชค ชูรัตน์ ,สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.11 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับ การศึกษาคามกฏหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ใน สถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้ คณะกรรมการที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทาง การศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ครูใน สถานศึกษา	การศึกษาตาม กฎหมายว่าด้วย การศึกษาแห่งชาติ หรือแผนการศึกษา แห่งชาติตามความ เหมาะสม ใน สถานศึกษาเฉพาะ หรือในสถานศึกษา ทั่วไป หรือ การศึกษา ทางเลือก หรือ การศึกษานอก ระบบ โดยให้ หน่วยงานที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับ สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก สื่อ บริการ และความ ช่วยเหลืออื่นใด ทางการศึกษา	- เด็กพิการทางหูขาดโอกาสทาง การศึกษามากที่สุด	//	2
		- การเรียนร่วมสามารถความสัมพันธ์ ทางสังคม	//	2
		- ขาดแคลนบุคลากรผู้สอน	//	2
		- มีข้อจำกัดเรื่องสื่อการเรียนการ สอนในโรงเรียน	//	2
		- มีข้อจำกัดเรื่องสภาพแวดล้อมใน โรงเรียน	/	1
		- เด็กพิการในชนบทขาดโอกาสทาง การศึกษาเยอะมาก	/	1
		- ทักษะคนตีพิมพ์ไม่ควรไม่ต้องการให้ เด็กพิการได้เรียนหนังสือ	//	2
- มหาวิทยาลัยบางแห่งปฏิเสธรับ นักศึกษาพิการ	/	1		

จากตารางที่ 2.11 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับ การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ได้มีเด็กพิการทางหูขาดโอกาสทางการศึกษามากที่สุด การเรียนร่วมสามารถความสัมพันธ์ทางสังคม ขาดแคลนบุคลากรผู้สอน มีข้อจำกัดเรื่องสื่อการเรียนการสอนในโรงเรียน ทักษะคนตีพิมพ์ไม่ควรไม่ต้องการให้เด็กพิการได้เรียนหนังสือ มีข้อจำกัดเรื่องสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เด็กพิการในชนบทขาดโอกาสทางการศึกษาเยอะมาก มหาวิทยาลัยบางแห่งปฏิเสธรับนักศึกษาพิการ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 6 ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวคนพิการ

“เขาไปเรียนมีความสุขเข้ากับเพื่อนๆ ได้เข้ากับครูได้เพราะคุณแม่ไม่อาย บอกอาจารย์ว่าลูกสาวคือเด็กพิเศษ”

(ศศิกันต์ ไชยโกมล , สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2554)

“คนหูหนวกมีปัญหาเรื่องการศึกษา ถ้าพ่อแม่เข้าใจก็เปิดโอกาสให้ลูกก็มีสิทธิ์ โรงเรียนหรืออย่างมหาวิทยาลัยโดยตรงก็จะรับสามปีครึ่งสี่ปีครึ่งเพราะจะให้จบไปเป็นรุ่นๆ การเรียนการสอนจะเน้นทางด้านอาชีพมีไม่กี่อาชีพ เด็กเล็กของคนหูหนวกในกรุงเทพฯมีแค่ 2 โรงเรียน”

(ดาสิริ ดิสทะประกาย, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

“ตอนส่งไปโรงเรียนร่วมได้รับความกดดันจากเด็กปกติ เขาจะมีความสุขตอนได้ไปโรงเรียนสอนคนตาบอด แต่จะค่อนข้างติดเรื่องการอ่านหนังสือ ต้องเอาหนังสือไปทำอักษรเบลล์ซึ่งค่าใช้จ่ายแพงกว่าปกติถึงสามเท่า”

(ปรารธนา จิรายะพงศ์ , สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2554)

“เรียนหนังสือตั้งใจจะพาไป เทอมนี้คงไม่ทันแล้วเพราะปีนี้รับเต็มแล้วที่โรงเรียนเฉพาะ”

(ดวงใจ เลิศทหาร , สัมภาษณ์, 14 กุมภาพันธ์ 2554)

“เคยถามครูทำไมเราไม่ทำแบบเรียนของเราเองให้เหมาะกับเด็ก เนื้อหาอาจไม่ต้องเยอะเป็นเล่มขนาดนั้นแต่ให้เด็กมีความเข้าใจ พี่เลี้ยงที่ดูแลมีไม่พอ ส่วนสื่อบริการที่โรงเรียนมีห้องคอมพิวเตอร์แต่ส่วนใหญ่ฟังบางทีหนึ่งตัวต่อเด็ก 3 คนซึ่งไม่เพียงพอ”

(จิริยา หวังวิศาล , สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.12 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับ การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก การศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และเทคโนโลยีอื่นใดทางการศึกษา

กลุ่ม ตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ผู้ปกครอง หรือ สมาชิกใน ครอบครัว ของคน พิการ	การศึกษาตาม กฎหมายว่าด้วย การศึกษาแห่งชาติ หรือแผนการศึกษา แห่งชาติตามความ เหมาะสม ใน สถานศึกษาเฉพาะ หรือในสถานศึกษา ทั่วไป หรือ การศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอก ระบบ โดยให้ หน่วยงานที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับ สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก สื่อ บริการ และความ ช่วยเหลืออื่นใด ทางการศึกษา	- ควรปรับทัศนคติให้ผู้ปกครองส่งลูกพิการ ไปโรงเรียน	//	2
		- ข้อจำกัดเรื่องโควตาเด็กพิการการของ สถานศึกษา	//	2
		- การสอนมีไม่หลากหลายสาขาวิชา	/	1
		- ดำร่าอักษรเบลล์ราคาแพง	/	1
		- ควรมีแบบเรียนเฉพาะสำหรับเด็กพิการแต่ ละประเภท	/	1
	- พี่เลี้ยงที่โรงเรียนมีไม่เพียงพอ	/	1	
	- สื่อการสอน อาทิ คอมพิวเตอร์ มีไม่ เพียงพอ	/	1	

จากตารางที่ 2.12 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ได้แก่ ควรปรับทัศนคติให้ผู้ปกครองส่งลูกพิการไปโรงเรียน มีข้อจำกัดเรื่องโควตาเด็กพิการการของสถานศึกษา การสอนมีไม่หลากหลายสาขาวิชา ดำร่าอักษรเบลล์ราคาแพง ควรมีแบบเรียนเฉพาะสำหรับเด็กพิการแต่ละประเภท พี่เลี้ยงที่โรงเรียนมีไม่เพียงพอ สื่อการสอน อาทิ คอมพิวเตอร์ มีไม่เพียงพอ ตามลำดับ

2.3 การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการ

"ไม่มีหน่วยงานในกระทรวงแรงงานที่รับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง ทางออกให้รัฐบาลอุดหนุนภาคเอกชนมาทำงานแทน การจัดฝึกอบรม เครื่องมือที่ช่วยในการทำงาน"

(วิริยะ นามศิริพงษ์พันธ์ ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2554)

"ต้องพัฒนาร่วมกับทางบริษัทธุรกิจ นายจ้างต้องการแบบไหนเราต้องพัฒนาแบบนั้น สิ่งอำนวยความสะดวกที่แตกต่างไปจากคนปกติต้องจัดเสริม การเข้าถึงแหล่งทุนเริ่มดีขึ้นแต่ความสามารถในการใช้เงินไม่เท่าคนปกติ"

(วิสา เบ็ญจะมโน ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2554)

"ถ้าคนพิการได้รับการฟื้นฟูเรียนรู้อาชีพมีงานทำ ก็สามารถดำรงชีวิตเปลี่ยนภาระให้เป็นพลัง"

(ชนิษฐา เทวินทรภักดี ,สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2554)

"จัดทำระบบการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพคนพิการแต่ละคนโดยการบูรณาการงานบริการของสหวิชาชีพทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับคนพิการแต่ละคน และบริการร่วมกันเป็นคณะฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ"

(พวงแก้ว กิจธรรม ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2554)

"คนพิการมีโอกาสหรืออาจมีความสอดคล้องกับแรงงานนอกระบบ สะดวกในการทำงานที่บ้าน อาชีพในชุมชน คนพิการมีต้นทุนสูงกว่าคนอื่น ถ้าได้รับค่าตอบแทนเหมือนคนอื่น ๆ แต่ต้องเดินทางไปที่ทุกวันอาจไม่พอ ควรมีบริการทางสังคมอื่นมาสนับสนุน"

(วัชรวิภา ไร่ไพบูลย์ ,สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.13 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับ การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ของรัฐ

“อยากให้อบต. และ อบจ. จ้างงานคนพิการอย่างน้อยแห่งละ 1 คน ควรมีการจริงจังเรื่องการรวบรวมผลงานผลิตภัณฑ์ของคนพิการอาจเป็นด้วยงบราชการหรือเอกชน แล้วให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศได้เข้าชมหรือสนับสนุนผลิตภัณฑ์ผลงานของคนพิการ ภาคเอกชนยังมองเห็นศักยภาพคนพิการยังน้อยอยู่ ยังเลี้ยงอยู่”

(กิ่งแก้ว อินหว่าง ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

“ถ้าผลักดันสำเร็จก็อาจทำให้คนพิการมีอาชีพมีรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัว เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจมากขึ้น คนพิการได้รับการยอมรับมากขึ้น”

(มยุรี ผิวสุวรรณ ,สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“การคุ้มครองให้มีแรงงานคนพิการยังไม่ชัดเจน การส่งเสริมประกอบอาชีพอิสระของคนพิการค่อนข้างน้อย การส่งเสริมการรวมกลุ่มยังไม่เห็นชัดเจน ต้องมีกองทุนสนับสนุนเรื่องการให้บริการเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการมีงานทำเพราะระบบงบประมาณมีไม่พอ”

(วิจิตา ราชตะนันท์กุล ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

“กระทรวงแรงงานมีศูนย์ฝึกอาชีพทั่วประเทศแต่หลักสูตรไม่สอดคล้องคนพิการ เรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก ศูนย์พัฒนาจะอยู่ไกล อุปกรณ์การสอนไม่เหมาะสมต่อคนพิการ ช่วงเวลาเปิดการเรียนนี้หนึ่งเปิดสองครั้ง ไม่มีที่พักไปกลับเองคนพิการก็ไม่สามารถไปฝึกอาชีพได้ การจะประกอบอาชีพอิสระต้องมีหลักสูตรฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชน เหมาะกับคนพิการ ดูเรื่องระบบการขาย ร่วมกันติดตามประเมินผล สิ่งสำคัญอีกเรื่องคือการเตรียมความพร้อมคนพิการและสถานประกอบการในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก ถ้ามีคนพิการจะปฏิบัติอย่างไร และการปรับทัศนคติของนายจ้างให้เชื่อในศักยภาพของคนพิการ”

(จินตนา จันทร์บำรุง ,สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“หลายๆกระทรวงมีการเปิดโอกาสเป็นอย่างไรมาในการฝึกอาชีพ”

(วิสิทธิ์ สนามขวด ,สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“บริษัทใหญ่ๆ ยังกีดกันคนพิการโดยมีการกำหนดคุณสมบัติไว้สูง ต้องสร้างทัศนคติให้ภาคเอกชนยอมรับการทำงานของคนพิการ”

(สุพล บริสุทธิ ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.14 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับ พื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอยความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ	- หน่วยงานของรัฐควรจ้างงานคนพิการ	/	1
		- ควรสนับสนุนให้ชาวต่างชาติเข้ามาและอุดหนุนผลิตภัณฑ์ของคนพิการ	/	1
		- จะทำให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น	/	1
		- จะทำให้คนพิการได้รับการยอมรับมากขึ้น	/	1
		- ขาดการคุ้มครองแรงงานพิการที่ชัดเจน	/	1
		- ขาดการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	/	1
		- ขาดการส่งเสริมการรวมกลุ่มประกอบอาชีพของคนพิการ	/	1
		- ควรมีการจัดตั้งกองทุนการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการประกอบอาชีพ	/	1
		- หลักสูตรการฝึกอาชีพไม่สอดคล้องกับความต้องการของคนพิการและชุมชน	/	1
		- ศูนย์ฝึกอาชีพขาดความพร้อมเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์	/	1
		- ศูนย์ฝึกอาชีพควรให้บริการคำปรึกษาด้านธุรกิจ และมีการติดตามประเมินผล	/	1
		- ควรมีการเตรียมความพร้อมสำหรับคนพิการก่อนเข้าทำงาน	/	1
		- องค์กรที่ว่าจ้างควรเตรียมความพร้อมเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก	/	1
- ควรมีการปรับทัศนคติขององค์กรใหญ่ๆ ต่อการว่าจ้างคนพิการ	//	2		
- รัฐมีการสนับสนุนเรื่องการฝึกอาชีพ	/	1		

จากตารางที่ 2.14 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ ได้แก่ ควรมีการปรับทัศนคติขององค์กรใหญ่ๆ ต่อการว่าจ้างคนพิการ หน่วยงานของรัฐควรจ้างงานคนพิการ ควรสนับสนุนให้ชาวต่างชาติเข้ามาและอุดหนุนผลิตภัณฑ์ของคนพิการ จะทำให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น จะทำให้คนพิการได้รับการยอมรับมากขึ้น ขาดการคุ้มครองแรงงานพิการที่ชัดเจน ขาดการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ ขาดการส่งเสริมการรวมกลุ่มประกอบอาชีพของคนพิการ ควรมีการจัดตั้งกองทุนการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการประกอบอาชีพ หลักสูตรการฝึกอาชีพไม่สอดคล้องกับความต้องการของคนพิการและชุมชน ศูนย์ฝึกอาชีพขาดความพร้อมเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ ศูนย์ฝึกอาชีพควรให้บริการคำปรึกษาด้านธุรกิจและมีการติดตามประเมินผล ควรมีการเตรียมความพร้อมสำหรับคนพิการก่อนเข้าทำงาน องค์กรที่ว่าจ้างควรเตรียมความพร้อมเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก รัฐมีการสนับสนุนเรื่องการฝึกอาชีพ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน

“การกำหนดให้สถานประกอบการเอกชนราชการจ้างคนพิการในสัดส่วน 1/100 การปฏิบัติให้เป็นไปตามนี้ยังไม่เกิดเท่าที่ควรกฎหมายลูกก็ล่าช้า พูดถึงสัมปทานการจัดสถานที่ให้คนพิการจำหน่ายสินค้าและบริการกรณีไม่จ้างงานคณะกรรมการก็ทำงานล่าช้า”

(มณฑะเชียร บุญตัน , สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2554)

“ถ้าคนหูหนวกจบปริญญาตรีแล้วต้องการสอบเป็นข้าราชการยังมีข้อจำกัดอยู่ มหาวิทยาลัยต่างๆควรมีการประชาสัมพันธ์ว่าคนหูหนวกมีศักยภาพไม่แพ้คนปกติ ส่วนระเบียบการปรับอัตราส่วนคนพิการกับการรับจำนวนคนพิการมากขึ้นในสถานประกอบการได้พูดหลายครั้ง คนหูหนวกคนเดียวไม่ได้สื่อสารกับใครเลยในองค์กรควรเพิ่มเป็นสอง”

(ยงยุทธ บริสุทธิ์ , สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2554)

“มาตรการจ้างงานพอใช้ได้อยู่ 100 : 1 ถ้ากฎหมายถูกบังคับใช้อย่างจริงจัง ส่วนเงินกู้เพื่อการประกอบอาชีพก็ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร เพราะว่ากองทุนส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไม่ใช่มีอาชีพทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่จะด้านสังคม เราไม่มีที่ปรึกษาด้านธุรกิจ และไม่มีการประเมินเชิงคุณภาพเพื่อปริมาณ”

(ศุภชีพ ดิษเทศ , สัมภาษณ์, 18 กุมภาพันธ์ 2554)

“นโยบายดีแต่กลไกการปฏิบัติมีปัญหา กระทรวงแรงงานรวมถึงเอกชนที่ไม่พร้อมที่จะรับคนพิการเข้าทำงาน ตัวแปรสำคัญก็เรื่องสื่อเราต้องแก้ทัศนคติความเข้าใจและการเลือกปฏิบัติในหน่วยงานต่างๆ”

(ต่อพงษ์ เสลานนท์ ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2554)

“ต้องสร้างทางเลือกมากๆ อาชีพโยงกับเรื่องการเดินทางน่าจะมีอาชีพที่ทำเองที่บ้านได้เป็นประกอบอาชีพอิสระ หรือการใช้เทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุน อินเทอร์เน็ต ให้คนพิการประกอบอาชีพโดยไม่ต้องเดินทาง จะช่วยคนพิการด้วยและแก้ไขปัญหาการจราจรด้วย”

(สมชาย รุ่งศิลป์ ,สัมภาษณ์, 17 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.15 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชนเกี่ยวกับ การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรา 17 เพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ องค์กร พัฒนา เอกชน	การฟื้นฟู สมรรถภาพด้าน อาชีพ การ ให้บริการที่มี มาตรฐาน การ คุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมี งานทำ ตลอดจน ได้รับการส่งเสริม การประกอบอาชีพ อิสระ และบริการ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความ ช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและ ประกอบอาชีพของ คนพิการ	- การออกกฎหมายลูกสัดส่วน 1/100 ล่าช้า - การจัดสัมปทานมีการดำเนินการล่าช้า - มีข้อจำกัดการรับคนหูหนวกเข้าทำงานทั้ง ภาครัฐและเอกชน - ควรสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยประชาสัมพันธ์ ศึกษานักศึกษาพิการ - กองทุนกู้ยืมควรมีบริการให้คำปรึกษาเรื่อง ธุรกิจ - ควรมีการประเมินผลกองทุนกู้ยืม - ควรให้สื่อเสริมสร้างเจตคติต่อสังคม - ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระและการใช้ อินเทอร์เน็ตช่วยในการทำงาน	/// / // / / / / / / /	3 1 2 1 1 1 1 1

ผลตารางที่ 2.15 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน เกี่ยวกับ การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ ได้แก่ การออกกฎหมายลูกสัดส่วน 1/100 ล่าช้า มีข้อจำกัดการรับคนหูหนวกเข้าทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน การจัดสัมปทานมีการดำเนินการล่าช้า ควรสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยประชาสัมพันธ์ศึกษานักศึกษาพิการ กองทุนกู้ยืมควรมีบริการให้คำปรึกษาเรื่องธุรกิจ ควรมีการประเมินผลกองทุนกู้ยืม ควรให้สื่อเสริมสร้างเจตคติต่อสังคม ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระและการใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการทำงาน

กลุ่มที่ 4 ผู้นำชุมชน

“เรื่องนี้รัฐต้องเสียงบประมาณเข้าเพิ่ม ถ้ารัฐส่งเสริมทุนประกอบอาชีพให้ครอบครัวคนพิการ แล้วนำเงินผลกำไรมาเลี้ยงดูคนพิการในครอบครัวมันจะดีกว่า”

(ปานชัย แก้วอัมพงค์ ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2558)

“ผม. ให้กู้ยืมแต่มีหลักประกันซับซ้อน คนพิการไม่มีรายได้ เวลาไปกู้ไคร่อยากจะทำอะไร คณะกรรมการชุดหนึ่งไปตรวจว่าดีเท่าไหน ล้มลุกคลุกคลานก็สนับสนุนใหม่”

(ประนอม เกตรา ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2558)

“อยากให้รัฐช่วยสงเคราะห์คนพิการมีอาชีพมีงานทำไม่ใช่ว่าเรียนแล้วไม่มีงานทำ ฝึกอาชีพให้มีทุนไปประกอบอาชีพ”

(ชูศรี อิมวัน ,สัมภาษณ์, 9 กุมภาพันธ์ 2558)

“การประกอบอาชีพคนหูดีจะเอาเปรียบคนหูหนวกมาก”

(ฟองใจ ยอดจันทร์ ,สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2558)

“รัฐไม่มีการมาฝึกอบรมในชุมชนนี้ไม่มีมาเลย ถ้ามีก็ให้ไปถึงพระประแดงซึ่งไกลมาก”

(คำปอง เวียงสงค์ ,สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2558)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.16 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับ การพัฒนาสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ผู้ชุมนุม	การฟื้นฟู สมรรถภาพด้าน อาชีพ การ ให้บริการที่มี มาตรฐาน การ คุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมี งานทำ ตลอดจน ได้รับการส่งเสริม การประกอบอาชีพ อิสระ และบริการ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความ ช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและ ประกอบอาชีพของ คนพิการ	- ควรส่งเสริมทุนประกอบอาชีพให้ ครอบครัวคนพิการ - ทุนกู้ยืมสำหรับคนพิการมีข้อจำกัดเรื่อง คนค้ำประกันและการชำระหนี้คืน - คนพิการที่หูหนวกมักถูกเอาเปรียบ - ควรเพิ่มศูนย์บริการฝึกอาชีพในชุมชน	/	1
			//	2
			/	1
			/	1

ผลการวิจัยที่ 2.16 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ ได้แก่ ทุนกู้ยืมสำหรับคนพิการมีข้อจำกัดเรื่องคนค้ำประกันและการชำระหนี้คืน ควรส่งเสริมทุนประกอบอาชีพให้ครอบครัวคนพิการ คนพิการที่หูหนวกมักถูกเอาเปรียบ ควรเพิ่มศูนย์บริการฝึกอาชีพในชุมชน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 5 ครูในสถานศึกษา

“ศูนย์ฝึกอาชีพบางจังหวัดอยู่ไกลไม่สามารถไปกลับได้ บางคนฝึกการต้องแยกจากครอบครัว อยู่ คนฝึกการก็น่าจะมีส่วนร่วมในชุมชนของตัวเองไม่ต้องแยกออกมา การฝึกอาชีพไม่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและควรมีการติดตามผลด้วย”

(อรุณี ลิ้มมณี ,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2558)

“ไม่มีการออกแบบหลักสูตรการฝึกอาชีพที่ให้คนฝึกการมาเรียนด้วยกับคนปกติได้ การฝึกอาชีพจำเป็นต้องสอดคล้องกับพื้นฐานร่างกายและจิตใจด้วย ถ้าเอาสามเรื่องมารวมกัน การศึกษา การฝึกอาชีพ การฟื้นฟูมาคิดให้สอดคล้องกันเป็นเรื่องยากเพราะหน่วยงานคนละหน่วย”

(วิชัย รูปขำดี ,สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2558)

“หากพูดถึงคนฝึกการอาชีพที่เหมาะสมก็น่าจะเป็นรูปแบบของอาชีพอิสระแต่ว่าอาชีพนั้นจะเหมาะสมกับเขาเหมาะสมกับศักยภาพของเขา ต้องมีการสนับสนุนส่งเสริมทั้งจากในครอบครัว ชุมชน และทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน ยังคงเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างเช่นทุนการประกอบอาชีพ”

(ทิพาภรณ์ โพธิ์ถวิล ,สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2558)

“ต้องส่งเสริมให้ผู้ฝึกการประกอบอาชีพอิสระมากขึ้น กฎหมายกำหนดว่าให้สถานประกอบการจ้างผู้ฝึกการทำงาน แต่ปัญหาสถานประกอบการในบางที่ก็ไม่ยอมรับ กำหนดคุณสมบัติสูงๆไว้คนฝึกการไม่สามารถเข้าไปถึงได้”

(จตุรงค์ บุญรัตนสุนทร ,สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2558)

“ถ้าคนฝึกการไม่ได้รับการติดต่อหาทางศักยภาพจริงๆ ก็เข้าไปแล้วก็จะโดนเพื่อนชุมชนที่คิดว่าที่ได้อาจเข้ามาเพราะระบบโควตาบังคับ หรือไม่ก็สงสารก็จะกลายเป็นประชาชนชั้นสองในสถานประกอบการ เพราะฉะนั้นก็ต้องมีเรื่องของการศึกษาและการส่งเสริมทักษะทางอาชีพต่างๆ มาสอดคล้อง”

(อุดมโชค ชูรัตน์ ,สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2558)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.17 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับพื้นฐานสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนฝึกการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	รอยความถี่	รวม
ครูในสถานศึกษา	การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน	- ควรมีศูนย์ฝึกอาชีพในชุมชน	/	1
	มาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน	- การฝึกอาชีพไม่สอดคล้องกับความต้องการสินค้าในชุมชน	/	1
	มาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน	- ควรมีการติดตามประเมินผลการฝึกอาชีพ	/	1
	มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริม	- ควรมีการฝึกอาชีพร่วมระหว่างคนพิการและคนปกติ	/	1
	ได้รับการส่งเสริม	- ควรมีการบูรณาการระหว่างการศึกษา การฝึกอาชีพ และการฟื้นฟูด้านร่างกายและจิตใจ	/	1
	การประกอบอาชีพอิสระ และบริการ	- รัฐควรส่งเสริมให้คนพิการประกอบอาชีพอิสระ	//	2
	สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลือ	- รัฐควรสนับสนุนการกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพ	/	1
	ช่วยเหลืออื่นใด	- องค์กรใหญ่ๆ ไม่อยากรับคนพิการเข้าทำงาน	/	1
	เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ	- รัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาควบคู่กับการฝึกอาชีพ	/	1

ผลการวิจัยที่ 2.17 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ ได้แก่ รัฐควรส่งเสริมให้คนพิการประกอบอาชีพอิสระ ควรมีศูนย์ฝึกอาชีพในชุมชน การฝึกอาชีพไม่สอดคล้องกับความต้องการสินค้าในชุมชน ควรมีการติดตามประเมินผลการฝึกอาชีพ ควรมีการฝึกอาชีพร่วมระหว่างคนพิการและคนปกติ ควรมีการบูรณาการระหว่างการศึกษาการฝึกอาชีพและการฟื้นฟูด้านร่างกายและจิตใจ รัฐควรสนับสนุนการกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพ องค์กรใหญ่ๆ ไม่อยากรับคนพิการเข้าทำงาน รัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาควบคู่กับการฝึกอาชีพ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 6 ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวคนพิการ

“พาเขาไปเข้าโครงการทดลองจ้างงาน ซึ่งเป็นคนดูแลน้องตั้งแต่เข้าทำงานตั้งแต่เริ่มฝึก โครงการนี้ให้การช่วยเหลือเป็นอย่างดี”

(ศศิกันต์ ไชยโกมล ,สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2564)

“คนหูหนวกอยู่ร่วมกับคนปกติจะยาก อาชีพของเขาจะน้อยมากไม่เหมือนพิการทางอื่น แต่สิ่งที่หูหนวกเก่งคือคอมพิวเตอร์ เพราะเก่งทางการสื่อสาร แต่ไม่มีใครเปิดโอกาสให้เค้าได้ใช้ตรงนี้”

(ดาสิริ ดิสทะประกาย,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2564)

“เป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับคนพิการ”

(ปรารธนา จิรายะพงศ์ ,สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2564)

“ตั้งใจให้เขาขายสลากกินแบ่ง”

(ดวงใจ เลิศทหาร ,สัมภาษณ์, 14 กุมภาพันธ์ 2564)

“ที่โรงเรียนมีที่สอนด้านฝึกอาชีพ แต่น้องพลอยยังไม่สามารถเข้ากิจกรรมตรงนั้นได้เพราะมีตัวร่างกายต้องฝึกอยู่ แมกับน้องก็มองว่ามีคนเริ่มมารับสินค้าในโรงเรียนแม่ก็เอามาขายในหมู่บ้าน ก็หารายได้ช่วยเก็บเงิน”

(จริยา หวังวิศาล ,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2564)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.18 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับ การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระและบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ผู้ปกครอง หรือ สมาชิกใน ครอบครัว ของคน พิการ	การฟื้นฟู สมรรถภาพด้าน อาชีพ การ ให้บริการที่มี มาตรฐาน การ คุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมี งานทำ ตลอดจน ได้รับการส่งเสริม การประกอบอาชีพ อิสระ และบริการ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความ ช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและ ประกอบอาชีพของ คนพิการ	- เห็นด้วยกับการได้สิทธิประโยชน์นี้ - ควรสนับสนุนอาชีพคนหูหนวกด้านที่ เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ - ควรส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	/// / /	3 1 1

จากตารางที่ 2.18 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับ การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี หรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ ได้แก่ เห็นด้วยกับการได้สิทธิประโยชน์นี้ ควรสนับสนุนอาชีพคนหูหนวกด้านที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ควรส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ ตามลำดับ

2.4 การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับคนพิการ

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการ

“คนพิการถูกปฏิเสธเรื่องการจ้างงาน คนพิการทางจิตก็ไม่กล้าเปิดเผยตัวถ้านายจ้างรู้ก็จ้างไม่ได้ ทางการเมืองถ้าเป็นระบบสรรหาก็มีสิทธิ์ ถ้าระบบเลือกตั้งคนพิการก็ยังไม่ได้อยู่ในแนวทางการรณรงค์ให้คนพิการมาลงคะแนนเสียง การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ค้นหาเลือกตั้งมันอยู่สูงเกินไปก็พยายามแก้ปัญหา หน่วยงานราชการควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้เป็นแบบอย่างแก่หน่วยงานประมาณ ภาคเอกชนมีกฎหมายควบคุมอยู่ ก็พยายามทำไปในสังคมบูรณาการ ต้องใช้มาตรการสังคม”

(วิริยะ นามศิริพงษ์พันธ์ ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2556)

“ปัจจุบันเริ่มดีขึ้น แต่ด้วยข้อจำกัดของคนพิการเอง หรือสังคมไม่ได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพออาจทำให้มีส่วนร่วมได้ไม่มากกว่าปกติ”

(วิสา เบ็ญจะมโน ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2556)

“ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก ครอบคลุมและสังคมต้องให้โอกาส ทางรัฐบาลก็ต้องสนับสนุนก็ต้องช่วยเสริมพลัง”

(ชนิษฐา เทวินทรภักดี ,สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2556)

“จัดระบบสนับสนุนสื่อมวลชนและหน่วยงานที่สร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่สร้างสรรค์ต่อคนพิการ”

(พวงแก้ว กิจธรรม ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2556)

“อาจต้องใช้กลไกทางวิชาการที่เป็นกลางเข้ามาสนับสนุนด้วย”

(วัชรา ริ้วไพบูลย์ ,สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2556)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.19 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับ การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ พื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ จำเป็นสำหรับคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
นักวิชาการ	การยอมรับและมี ส่วนร่วมใน กิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และ การเมืองอย่าง เต็มที่และมี ประสิทธิภาพบน พื้นฐานแห่งความ เท่าเทียมกับบุคคล ทั่วไป ตลอดจน ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก และความสะดวกและ บริการต่างๆที่ จำเป็นสำหรับคน พิการ	- คนพิการทางจิตไม่กล้าเปิดเผยตัวต่อ นายจ้าง	/	1
		- คนพิการมีสัดส่วนน้อยในระบบเลือกตั้ง	/	1
		- หน่วยงานราชการควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้เป็นแบบอย่าง	/	1
		- ต้องใช้มาตรการทางสังคมเสริม	/	1
		- ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคน พิการ	//	2
		- ครอบครัวยุคใหม่ และรัฐบาลต้องสนับสนุน และให้โอกาส	/	1
		- สื่อต้องเสริมสร้างเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อ คนพิการ	//	2
- ใช้งานทางวิชาการสนับสนุน	/	1		

ผลการวิจัยที่ 2.19 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับการยอมรับและมี
ส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่ง
ความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆที่จำเป็นสำหรับ
คนพิการ ได้แก่ ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ สื่อต้องเสริมสร้างเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อ
คนพิการ คนพิการทางจิตไม่กล้าเปิดเผยตัวต่อนายจ้าง คนพิการมีสัดส่วนน้อยในระบบเลือกตั้ง
หน่วยงานราชการควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้เป็นแบบอย่าง ต้องใช้มาตรการทางสังคมเสริม
ครอบครัว สังคม และรัฐบาลต้องสนับสนุนและให้โอกาส ใช้งานทางวิชาการสนับสนุน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ของรัฐ

“คนพิการค่อนข้างได้รับการยอมรับสูงส่วนหนึ่งมาจากกฎหมาย ทางการเมืองควรจะมีคนพิการ
เป็นเลิศหรือเป็นกรรมการพรรคการเมืองซึ่งจะเป็นตัวแทนของคนพิการโดยตรง”

(กิ่งแก้ว อินหว่าง ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

“การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านสังคมเศรษฐกิจต่างๆ ทำให้คนพิการออกมา
รวมมากขึ้น”

(มยุรี ผิวสุวรรณ ,สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“สำหรับคนพิการไม่ถึง 50-60 % ที่มีส่วนร่วมในสังคม แต่แบ่งระดับการมีส่วนร่วมเป็น
20% อีกส่วนเป็นการมีส่วนร่วมลักษณะเฉยๆ ได้มีโอกาสมีส่วนร่วม แต่ได้แสดงบทบาทเต็มที่แค่ 20%
ที่เหลือก็ยังเข้าไม่ถึงในการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ การเข้าถึงการทำงานโยบายอยู่ตรง 60 % ที่มี
ต่างกัน”

(วิจิตา รชตะนันท์กุล ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

“สิ่งอำนวยความสะดวกยังน้อยมากในเมืองไทย รถเมล์ ทางเดินทางเท้าที่จะโยงไปถึงอาชีพ
แท็กซี่ไปทำงานแพงๆ ก็ไม่ไหว ไปขายลอตเตอรี่ดีกว่า”

(จินตนา จันทร์บำรุง ,สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“ในขณะนี้เราจะเห็นคนพิการเข้าไปอยู่ในทางการเมือง ในเรื่องของการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกไม่ใช่แค่คนพิการแต่รวมไปถึงคนแก่และสตรีมีครรภ์ด้วย”

(วิสิทธิ์ สนามขวด ,สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“ทางกฎหมายให้สิทธิ์ที่ดีทางการเมืองให้คนพิการเป็น สว. โดยไม่ได้เลือกตั้ง แต่จะคิดบัญชี
เรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก”

(สุพล บริสุทธิ์ ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.20 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับ
ยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ
พื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการจำเป็น
จำเป็นสำหรับคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	การยอมรับและมี ส่วนร่วมใน กิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และ การเมืองอย่าง เต็มที่และมี ประสิทธิภาพบน พื้นฐานแห่งความ เท่าเทียมกับบุคคล ทั่วไป ตลอดจน ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก และบริการต่างๆที่ จำเป็นสำหรับคน พิการ	- คนพิการควรเป็นสมาชิกพรรคการเมือง	/	1
		- การมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้าน เศรษฐกิจและสังคมจะทำให้คนพิการมีส่วน ร่วมมากขึ้น	///	3
		- คนพิการมีส่วนร่วม 60 % แต่มีน้ำหนัก ต่างกัน	/	1
		- คนพิการได้รับโอกาสในมีส่วนร่วม ทางการเมือง	//	2
		- มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแบบ Universal Design	/	1

จากตารางที่ 2.20 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับการยอมรับ
และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐาน
แห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆที่จำเป็น
สำหรับคนพิการ ได้แก่ การมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านเศรษฐกิจและสังคมจะทำให้คนพิการมีส่วน
ร่วมมากขึ้น คนพิการได้รับโอกาสในมีส่วนร่วมทางการเมือง คนพิการมีส่วนร่วม 60 % แต่มีน้ำหนัก
ต่างกัน มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแบบ Universal Design คนพิการควรเป็นสมาชิกพรรค
การเมือง ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน

ประเด็นความพิการและคนพิการอยู่ในความสนใจของนักการเมืองมากขึ้น แต่ที่ยากเห็นคือ
ประสิทธิภาพในการจัดบริการทำสาธารณะ ระบบขนส่ง สร้างสะพาน สวนสาธารณะ บริการสาธารณะ

(มณฑลเชียร บุญตัน ,สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2554)

“เรื่องการท่องเที่ยวการแสดงต่างๆ คนหูหนวกก็จะไม่รู้เรื่อง คนหูหนวกต่างชาติก็ไม่รู้เรื่อง มีล่ามภาษามือสากล ในการหาเสียงเลือกตั้งน่าจะมีการจ้างล่ามภาษาคนหูหนวกจะได้รู้นโยบายพรรค พรรค ในกรณีที่คนหูหนวกตกเป็นผู้ต้องสงสัยต้องรีบจัดให้มีล่ามภาษามือในการสอบสวน”

(ยงยุทธ บริสุทธิ์ , สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2556)

“คนพิการถึงวันนี้ถ้าประเมินจากองค์กรที่ทำงานอยู่ ก็ได้รับการยอมรับทางสังคมและการมีระดับหนึ่งประมาณ 50-60 เปอร์เซ็นต์ สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เป็นไปตามกฎหมายและเป็นปะปน การประกวด บางที่ใช้ไม่ได้หลังจากการประกวดไปแล้ว แต่สิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปยาก”

(ศุภชีพ ดิษเทศ , สัมภาษณ์, 18 กุมภาพันธ์ 2556)

“มีองค์กรของคนพิการที่หลายหลายในทุกพื้นที่ทำให้มีส่วนร่วมในสังคมในมิติที่มากขึ้นใน เศรษฐกิจอาจยังเห็นไม่ชัดเมื่อก่อนเป็นภาวะ 99 ช่วยตัวเองได้ 1 ต้องปรับเป็น 20 80 ให้ได้ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของคนพิการค่อนข้างสูง”

(ต่อพงษ์ เสลานนท์ , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2556)

“สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ กรุงเทพฯได้พอสมควรแต่ในชนบทก็ยังมีไม่ได้ ต้องขึ้นอยู่กับทางภาครัฐในชุมชนหรือองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นดูแล”

(สมชาย รุ่งศิลป์ , สัมภาษณ์, 17 กุมภาพันธ์ 2556)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.21 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชนเกี่ยวกับ การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่และประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆที่จำเป็นสำหรับคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ องค์กร พัฒนา เอกชน	การยอมรับและมี ส่วนร่วมใน กิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และ การเมืองอย่าง เต็มที่และมี ประสิทธิภาพบน พื้นฐานแห่งความ เท่าเทียมกับบุคคล ทั่วไป ตลอดจน ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและ บริการต่างๆที่ จำเป็นสำหรับคน พิการ	- คนพิการมีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มขึ้น	///	3
		- รัฐควรสนับสนุนงบประมาณการบริการ สาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ มากขึ้น	//	2
		- ควรมีล่ามภาษามือตามแหล่งท่องเที่ยว	/	1
		- ควรมีล่ามภาษามือขณะพรรคการเมือง ทำการหาเสียงเลือกตั้ง	/	1
		- ควรมีล่ามภาษามือขณะตำรวจทำการ สอบสวนคนหูหนวกผู้ต้องสงสัย	/	1
		- การมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจค่อนข้างน้อย	/	1
		- ควรสนับสนุนให้องค์กรบริหารส่วน ท้องถิ่นดูแลเรื่องบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ	/	1

ผลการวิจัยที่ 2.21 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน เกี่ยวกับการยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆที่จำเป็นสำหรับคนพิการ ได้แก่ คนพิการมีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มขึ้น รัฐควรสนับสนุนงบประมาณการบริการสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มากขึ้น ควรมีล่ามภาษามือตามแหล่งท่องเที่ยว ควรมีล่ามภาษามือขณะพรรคการเมืองทำการหาเสียงเลือกตั้ง ควรมีล่ามภาษามือขณะตำรวจทำการสอบสวนคนหูหนวกผู้ต้องสงสัย คนพิการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจค่อนข้างน้อย ควรสนับสนุนให้องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นดูแลเรื่องบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 4 ผู้นำชุมชน

เป็นเรื่องของคำนำมันคำรถมากกว่าคนพิการให้ความสนใจกิจกรรมอยู่แล้ว แต่บางกลุ่มจะมองอะไรใหม่ๆถ้ามีแจกก็มา”

(ปานชัย แก้วอัมพงค์ ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2554)